

Arrest

**nr. 65 096 van 26 juli 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 11 mei 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 april 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. CHALLOUK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 10 november 2010, in functie van zijn Belgische moeder, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 8 april 2011 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 11 april 2011 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 10.11.2010 door [E., O.] [...] van Nigeriaanse nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: de verwantschap met de burger van de Unie werd niet afdoende bewezen.

*Om de verwantschap met de burger van de Unie te bewijzen dient een uittreksel uit de geboorteakte voorgelegd te worden dat gelegaliseerd is door
ofwel de bevoegde autoriteiten van het land waar de akte werd opgesteld
ofwel door AMABEL, het consulaat-generaal van België of het Belgisch ereconsulaat gevestigd in het land waar de akte werd opgemaakt
ofwel door de FOD Buitenlandse Zaken te Brussel.*

Betrokkene legt een 'birth attestation letter' voor, waarvan de gegevens gebaseerd zijn op verklaringen door derden. Dit geboortecertificaat is geen officiële geboorteakte of uittreksel uit de geboorteakte, uitgegeven door de bevoegde autoriteiten en vervangt aldus geen officieel document van de burgerlijke stand.

Bijgevolg heeft betrokkene de verwantschap met de burger van de Unie niet afdoende bewezen en wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Naast een aantal rechtstheoretische beschouwingen stelt hij het volgende:

"[...]

Uit de bestreden [beslissing] blijkt kortom dat verzoeker zijn verwantschap met een burger van de Unie niet afdoende bewezen zou hebben. Hoewel verwerende partij uitdrukkelijk verwijst naar artikel 52, § 4 van het KB van 08.10.1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is deze verwijzing niet afdoende om de juridische grondslag van de weigeringsbeslissing te schragen. Immers, in de bestreden beslissing is inderdaad duidelijk weergegeven wat de feitelijke gr[o]ndslag zou zijn. [...]

Echter blijkt uit de bestreden beslissing niet wat de juridische grondslag(en) op basis waarvan verwerende partij zich baseert om te eisen dat verzoeker het volgende document dient voor te leggen opdat zijn verwantschapsband zou bewezen zijn. Zo beweert verwerende partij dat verzoeker het volgende document moest voorleggen:

"- een uittreksel uit de geboorteakte moet voorleggen dat gelegaliseerd moet zijn door ofwel de bevoegde autoriteiten van het land waar de akte werd opgesteld ofwel door AMABEL, het consulaat-

generaal van België of het Belgisch ereconsulaat gevestigd in het land waar de akte werd opgemaakt ofwel door de FOD Buitenlandse Zaken te Brussel"

Verzoeker heeft het vragen op welke wettelijk basis deze motivering geld[t] en in welke wettelijke of reglementaire bepaling verwerende partij het recht haalt om deze bewering te staven. Dit is verzoeker volkomen onduidelijk.

Een dergelijke motivering zoals in de bestreden beslissing schept geen duidelijkheid nopens de wettelijk grondslag van de genomen beslissing, zeker wat betreft de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Een dergelijke werkwijze van verwerende partij is kennelijk onredelijk en kennelijk onzorgvuldig te noemen, daar op z'n minst verwerende partij de bestreden beslissing duidelijk de wettelijke/ reglementaire bepalingen op grond waarvan verwerende partij het recht haalt [...] "- een uittreksel uit de geboorteakte [...] dat gelegaliseerd moet zijn door ofwel de bevoegde autoriteiten van het land waar de akte werd opgesteld ofwel door AMABEL, het consulaat-generaal van België of het Belgisch ereconsulaat gevestigd in het land waar de akte werd opgemaakt ofwel door de FOD Buitenlandse Zaken te Brussel" te eisen.

Verzoeker meent dat verwerende partij - bij de uitoefening van zijn bevoegdheid - kennelijk onredelijk en bijgevolg onzorgvuldig handelde door niet de juridische gronden van de weigeringsbeslissing weer te geven, die aantonen dat verwerende partij het recht geven dergelijke aktes te eisen te einde de verwa[n]tschapsband aan te tonen met een burger van de Unie."

3.2. Verweerder antwoordt als volgt:

"[...]"

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

De thans bestreden beslissing is deze, dd. 08 april 2011, waarbij het verblijf van meer dan drie maanden wordt geweigerd met bevel om het grondgebied te verlaten.

Deze beslissing wordt genomen in uitvoering van artikel 52§4, vijfde lid van het KB van 8 oktober 1981, waarin het volgende wordt bepaald:

"Artikel 52

§ 1. - Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is, dat zijn bloed- of aanverwantschapsband of partnerschapsband bewijst overeenkomstig artikel 44, kan bij het gemeentebestuur een verblijfskaart aanvragen door middel van de bijlage 19ter.

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van vijf maanden te rekenen vanaf de aanvraag.

De woorden « van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of », die voorkomen in het tweede lid van de tekst op zijde 1 van dit document, worden geschrapt.

§ 2.- Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken :

1 ° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2 ° de bewijzen vermeld in artikel 50, §2, 6 °, b), c), d) en e) die naargelang het geval vereist zijn.

§ 3.- Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat.

Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§ 4.- Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in § 1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, levert deze een « verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie » overeenkomstig het model van bijlage 9 af.

De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen.

Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfskaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfskaart.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken."

In de bestreden beslissing wordt er verder aangegeven dat de reden van de bestreden beslissing is dat de aanverwantschap niet voldoende werd bewezen omdat het door verzoeker overgemaakte attest gebaseerd is op verklaringen van een derde en geen document kan vervangen dat door een officiële instantie werd afgeleverd.

Zoals blijkt uit artikel 52 van voornoemd KB, dient de aanverwantschap bewezen te worden overeenkomstig artikel 44 van voornoemde KB.

Verzoeker, die niet betwist dat hij geen gelegaliseerde geboorteakte voorlegde, toont niet aan als zou hij niet weten waar de verwerende partij zich op baseert teneinde een dergelijk document te eisen."

3.3. De Raad merkt op dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten omkleed worden en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Allereerst moet worden gesteld dat verweerder niet kan gevolgd worden in zijn betoog dat verzoeker niet uiteenzet op welk punt de bestreden beslissing hem niet toelaat te begrijpen wat de juridische basis is van de bestreden beslissing. Verzoeker stelt namelijk duidelijk de wettelijke of reglementaire bepaling niet te kennen die aan de basis ligt van de in de bestreden beslissing opgenomen stelling dat de verwantschap met een burger van de Unie enkel kan bewezen worden aan de hand van een gelegaliseerd "uittreksel uit de geboorteakte". Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat de juridische grondslag voor de bewering van verweerder dat een familielid van een burger van de Unie zijn verwantschap met deze burger van de Unie enkel kan aantonen aan de hand van een "officiële geboorteakte" of een "uittreksel uit de geboorteakte", waarmee hij wellicht doelt op een uittreksel uit de geboorteregisters, effectief niet in de bestreden beslissing is opgenomen. Verweerder werpt weliswaar op dat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar artikel 52 § 4 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, doch deze bepaling voorziet slechts dat verweerder bevoegd is om een recht op verblijf al dan niet te erkennen. Voormelde bepaling omvat echter geen regels waaruit enige beperking betreffende de bewijsvoering inzake de afstamming zou kunnen afgeleid worden. Verweerder verwijst in zijn nota met opmerkingen ook nog naar artikel 44 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. Los van de vaststelling dat in dit artikel niet wordt gesteld dat de afstamming louter via een geboorteakte of een uittreksel uit de geboorteregisters kan bewezen worden, moet worden opgemerkt dat deze reglementaire bepaling nergens in de bestreden beslissing wordt vermeld.

Daarnaast moet, ten overvloede, worden geduïd dat door verweerder in de bestreden beslissing wordt verduidelijkt dat de door verzoeker neergelegde "*Birth attestation letter*" gebaseerd is op verklaringen van derden, maar niet expliciet wordt aangegeven waarom dit in voorliggende zaak – waar blijkens het voorgelegde stuk deze verklaringen onder eed werden afgelegd voor een rechtscollège – een reden zou zijn om geen bewijskracht te verlenen aan deze akte.

De uiteenzetting van verweerder omtrent het door verzoeker neergelegde attest laat dan ook niet toe te begrijpen op welke basis deze akte – die werd afgeleverd door de Nigeriaanse "*National Population Commission*", waarin wordt geattesteerd dat uit een beëdigde verklaring voor de "*High Court Registry*" blijkt wanneer verzoeker werd geboren en wie zijn ouders waren en waarin deze inlichtingen worden hernomen en waarin wordt geattesteerd dat hij niet kan beschikken over een "*National Birth Certificate*" omdat hij geboren werd voor de afkondiging van reglementering betreffende het bezit van een dergelijke akte – niet als een bewijskrachtig stuk aanvaard wordt en waarop verweerder zich baseert om aan te geven dat enkel een geboorteakte of een "*uittreksel uit de geboorteakte*" afgeleverd door een ambtenaar van de burgerlijke stand toelaat om de afstamming vast te stellen.

Verzoeker kan derhalve gevolgd worden in zijn stelling dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is en dat artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 geschonden werd.

Aangezien een onderdeel van het eerste middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige middelen, noch van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 april 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juli tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK